

De reisassistent op reis

Aflevering 1: De bossen van Sint-michielsgestel

De wereldreizen van Angelo en Mélissa

Met gepaste trots melden wij u het bestaan van het MAT (Mobiel Assistentie Team), Een bestaande dienst? Bij ons wel, Bij Qarin (nog) niet, inclusief getraind rijder welke niet alleen voorziet in navigatie, het opnemen van binnenkomende oproepen en een tweede paar ogen op de weg is. Maar ook de chauffeur van dienst voorziet van Fanta (uiteraard die met citroen smaak), Die chauffeur (ondergetekende), is al een raar geval -mocht u dat nog niet begrepen hebben uit de frisdrank keuze-, ze kent ook de weg in de meeste plaatsen, en kan behoorlijk doorrijden als het nodig is (iets met een OGS certificering, helaas in deze werkzaamheden nog niet relevant).

Onze eerste oproep? BelPizza, uiteraard met alle omleidingen de beste alternatieve route gekozen. Precies op tijd kwamen we aan. En konden we eten. Werken op een lege maag is natuurlijk geen doen.

Onze volgende opdracht was het scoren van een cappuccino, het liefst een van Shell Café, want Perlofobie (het psychisch niet kunnen verdragen van Perla bonen), en WildBean cafe is gewoon niet lekker. Mijn collega neemt nog een kijkje bij de Nijntje knuffels.

Of dat alle actie is? Neen zeker niet, we doen ook goede dingen voor de mensheid. Zo trof ik op een snelwegparking bij een van onze stops een vrachtwagenchauffeur op de grond. Een verwarde indruk en wat bloed, geen moment getwijfeld, ik belde mijn collega. Want hierbij was een assistentie verlening wel op z'n plek. Terwijl ik 101 contacteerde liepen we richting de oprit en briefde de hulpdiensten. Meneer was terug de vrachtwagen in, met op de deur kloppen, roepen en een megafoon kwam er geen reactie terug.. Bewusteloos? Geen

idee.. Kan. Dan maar de sirene van het hulpverleningsvoertuig aan!

Er was contact, snel gingen wij terug naar onze Elektrische Fyrari, uiteraard staan wij ook in voor een milieubewuste wereld, onze job hier zat er op: op naar RTD voor een assistentie op een treinstation (dat doen we er ook nog bij!).

Tussen de assistenties door zijn wij ook nog druk met het ontwikkelen van SA (hier later meer over), hiervoor moeten we veel foto's nemen en komen we op de meest uitgestorven plekken. Van Leiden Lammenschans tot aan Vught, en van Voorburg tot de bossen van Sint-michielsgestel. Dat laatste heeft er wellicht niet veel mee te maken; maar het is mooi meegenomen. M'n collega inspecteert nog de kaartautomaat waarna wij onze rit vervolgen.

Terwijl ik de rijder laat zien dat we zelfs een route van een Lijnbus (bus 140, voor wie het weten wil) kunnen volgen (te pas en te onpas maar halteren aan lege haltes rond 03:30), praten we mee met het nieuws op de Autoradio, iets met een leerkracht in Puurs, waarbij de school met de rug tegen de muurstond. En drones.

Wanneer de eerste trein weer rijdt zet ik mijn gewaardeerde rijder af op Leiden Centraal, en vervolg ik mijn rit naar huis. Hoewel er nog niet veel animo is voor het MAT (gezien de aantal oproepen), blijven wij er vertrouwen in hebben. En zijn wij er van overtuigd dat, hoewel het voor NSRA nog geen meerwaarde heeft; het jullie wel voorziet in de nodige leesplezier, en ons voor de nodige ontspanning en bijzondere situaties; die nog creativiteit opwekken ook.